

לפי סא"ל נטלי ברדה, ראש תחום נפגעים בצה"ל, בשבוע האחרון בוצעו עוד 3 שאיבות זרע מחללים, ובסה"כ 73 שאיבות זרע מחיילים מתחילת הלוחמה.

אל"מ אלון מצליח, מפקד מיטב, הדגיש כי לפני הגיוס יודיע צה"ל למיועד לשירות על האפשרות לתת הנחיות לעניין שימוש בזרע לאחר מותו, גם אם אח"כ ישרת בשב"כ, משמר הגבול או משטרה. בנוסף, במקרה של פטירה יידעו את משפחת הנופל על האפשרות ליטול זרע. עו"ד נגה שילדהאוז, היועצת המשפטית של אגף המשפחות במשרד הביטחון, הודיעה על התנגדות להוראה שתחייב עם תחילתו של החוק, לידע את מי שכבר גויס.

הרב אריה כ"ץ, מנהל מחלקת המחקר ההלכתי במכון פוע"ה, הזהיר כי ברוב המקרים הורי הנפטר אינם מודעים להשלכות של שאלת דתה של האם העתידיה, ולכן אינם פונים לביורור יהדות של האם-העתידיה. מ"מ יו"ר הוועדה בן ארי סברה כי הורים שהדבר חשוב להם יעשו את הביורור ממילא.

מנשה רם, אביו של עומרי שנהרג במסיבה ברעים, הדגיש את הרף הגבוה מדי הנדרש בהוכחת רצון הנפטר, הן לעצם השאיבה והן לשימוש אחרי המוות. אירית שחר, אם שכולה, טענה כי נוסח ההנחיות, על פרטיו העמוסים, ירתיע צעירים מלחתום עליו. לטענת עו"ד אירית רוזנבלום, מארגון "משפחה חדשה", דווקא מי שאינו מעוניין בשימוש בזרעו – הוא זה שצריך לדרוש ממנו הנחיות לרצונו. יהודה פואה, מנכ"ל בוחרים במשפחה, הוסיף כי ההנחיות מאפשרות לעשות שימוש על ידי בת זוג בלי לדרוש את הסכמת הנפטר לכך. "החוק כרגע רומס את זכויות הנפטרים ויוצר מצב בו כורתים אשך של גברים שלא הסכימו לכך. אם החוק ישונה באופן בו נדרשת הסכמה של האדם בחייו – הוא יהיה מצויין, יקבל תמיכה רחבה, וממילא יהיה ניתן לקדם אותו ולשחרר את המשפחות השכולות שממתינות לו כבר זמן רב". עו"ד ליאורה אברמוביץ', מהלשכה המשפטית במשרד הרווחה, הציגה את המורכבות וההבחנות בין הביטויים "בקשה", "רצון", "הנחיה", "היתר" ו"הסכמה" שבטופס והציעה להאחידן לנוסח של בקשה לטובת הילד שיוולד. גם עו"ד דניאל רז, נציג הסיוע המשפטי, הדגיש את הצורך לשים את הדגש על "בקשה" ולא על "הסכמה".

מיכל וולדיגר (הציונות הדתית) הדגישה כי גם אם חייל הודיע על הסכמתו להליך – ממילא אם המשפחה תתנגד לכך, ההליך לא יבוצע, וציינה את ההכרח במאגר נתונים שיאסוף את ההנחיות.